

[Gøting.]

nu ville have været til stor nytte, men venstre og de konservative har ikke ønsket det, og et forlig er et forlig, og derfor falder udvalget bort.

Lad mig for øvrigt i den forbindelse sige, at med dette forlig er der givet et eklatant eksempel på regeringens udtalte samarbejdsvilje ikke blot i ord, men netop med facts, når det drejer sig om saglige, realitetsbetonede spørgsmål af format.

Sluttelig vil jeg benytte lejligheden til at gratulere ministeren, ikke blot med resultatet, der jo skyldes ministerens indsats, men også fordi der nu er al mulig udsigt til, at han kommer til at underskrive en forsvarslov, som de demokratiske partier for første gang i 80 år står bagved.

**Alfred Jensen:** Det er 12 måneder siden, lovforslaget om forsvarets ordning var til første behandling i tinget. I den periode, der er forløbet siden, er der kommet afgørende nyt frem i den internationale situation. Den kolde krigs fronter er begyndt at vige, og der tales ligefrem om tårbrud. De vigtigste udtryk herfor er en række kendte begivenheder. Udenrigsministerkonferencen i Genève i sommeren 1959, hvori deltog befuldmægtigede repræsentanter for de to tyske stater, var noget nyt i de internationale forhold. Selv om der ikke nåedes frem til resultater, der er tilstrækkelige for en løsning af internationale spørgsmål, kunne konferencen dog slå fast, at den åbne, saglige drøftelse gjorde det muligt at opnå en tilnærmelse af parternes stilling til en række spørgsmål.

Særlig bemærkelsesværdig var bedringen i relationerne mellem Sovjetunionen og Amerika, der blandt andet resulterede i aftalen om udveksling af visitter mellem De Forenede Staters og Sovjetunionens regeringschefer. Den største begivenhed har utvivlsomt været statsminister Khrustjovs optræden i De Forenede Nationers generalforsamling, hvor han forelagde Sovjetunionens forslag om almindelig og fuldstændig afrustning over en periode på fire år efter aftalen. Ikke mindre betydningsfulde var forhandlingerne i Camp Davis, hvor Sovjetunionens statsminister og De Forenede Staters præsident var

enige om, at spørgsmålet om generel afrustning er det vigtigste problem, verden står over for, og om, at de to regeringer ville gøre alt for at opnå en konstruktiv løsning af dette problem. De to statsmænd var også enige om, at forhandlingerne om Berlinspørgsmålet under forudsætning af samtykke fra de direkte interesserede parter skulle genoptages for at opnå en løsning, der kan tjene alle parter og fredens opretholdelse. I fortsættelse heraf foreligger altså nu forslaget om et topmøde i Paris i maj måned.

På denne baggrund kunne man nok forvente et andet resultat end det forlig, der foreligger her efter måneders forhandling i udvalget, men udvalget har hverken ladet sig inspirere eller påvirke af det ny i situationen, tværtimod, den kolde krigs ånd har svævet over vandene. Betænkningen bærer præg af, at udvalget i høj grad har været besjælet af styrkens politik, som er blevet udtrykt i lovforslagets bemærkninger, hvor det hedder:

„Af særlig krigsforebyggende betydning er de styrker, som De Forenede Stater og England råder over til gennemførelse af omfattende gengældelsesangreb med kernevåben på en eventuel angribers territorium for derigennem at svække dennes muligheder for fortsat krigsførelse.“

Man ser helt bort fra, at uanset et begyndende tårbrud i den internationale situation eksisterer spændingen dog, ligesom den store ophobning af krigsmidler er en realitet. Ærede medlemmer ved, at væbnet fred hverken før den første eller den anden verdenskrig var noget stabilt eller betryggende. Alle erfaringer viser, at oprustning og spænding uvægerlig fører til krig, hvis det ikke lykkes at ophæve spændingen. Ingen kan være i tvivl om, at militærets udrustning med atomvåben i dag medfører, at krigsfaren er mere overhængende, end man i almindelighed regner med. Jeg skal her igen erindre om, at statsminister Khrustjov i De Forenede Nationers generalforsamling gjorde opmærksom på, at hvis en atombombe ved en fejltagelse, ved letsindighed eller af ond vilje bringes til eksplosion over et fremmed territorium, vil det pågældende land omgående træffe modforanstaltninger,